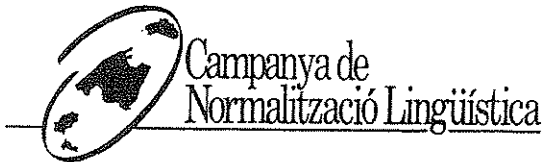

LÍNIA DIRECTA

amb la Campanya de Normalització Lingüística

I

Palma
1991

Línia Directa

© Aina Moll

Producció: Campanya de Normalització Lingüística de les Illes Balears

Fotocomposició: Documenta Balear s.a.

Impressió: Antoni Rotger, "Es Pes de Sa Palla"

Dipòsit Legal: PM-1.364/1991

Parlar dues llengües als nins?

- “Jo som pagesa, encara que fa anys que visc a Palma. Sa meva fia ha decidit xerrar sempre en castellà an es meu nét. Jo m’estim més xerrar-li en mallorquí, perquè el xerr més bé. ¿Pot ser dolent pes nin, que li xerrem dues llengos diferents?”

- No. Seria molt pitjor que n’hi parlàssiu només una, i malament. És llàstima que la vostra filla abandoni la seva llengua pròpia per parlar amb el seu fill, encara que el pare sigui de llengua castellana (si tots dos són mallorquins, es tracta d’un desbarat que avui ja no

és corrent però que ha estat causa que molts de mallorquins adults parlin malament el català i el castellà). Amb el pare castellà, la millor solució és que ell li parli en castellà i la família materna en mallorquí. Supòs que es tracta d'un nin molt petit, posat que és ara que es produeix el problema, i heu de tenir en compte que els infants tenen una facilitat extraordinària per aprendre al mateix temps dues (o més) llengües, a condició que cada persona gran del seu entorn els parli sempre la mateixa llengua, i que la parli bé: és a dir, que cadascú empri amb el nin la seva llengua personal. Però si tota la família és mallorquina o castellana, val més parlar tots al nin només en la llengua pròpia, i que l'altra l'apregui més tard, a l'escola o amb gent que la tengui com a pròpia. En tot cas, el millor favor que podeu fer al vostre nét és parlar-li en la llengua de Mallorca. —A.M. (ED, 16 de juliol).